

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

30 Vtrùm beneficiarij omnes teneantur ad Preces canonicas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

facere publicam professionem, & iurare se permanentes in Ecclesie Romanae obedientia. Idem debent facere prouisi in Ecclesia cathedrali de Canonatibus vel dignitatibus, non solum coram Ordinario, sed etiam coram Capitulo; alioquin non faciunt fructus suos, nec possessionem ipsis suffragatur. Concilium dicta sess. 24. cap. 12.

DVBITATIO XXX.

Vtrum beneficiarj omnes teneantur ad preces canonicas.

¹⁶⁶ *Obligantur ad preces canonicas.* **R**espondeo, Beneficiarios regulariter ad preces canonicas obligari. est communis sententia Doctorum in c. 1. de celebr. Missarum, & patet ex cap. Quia per ambitiosam, de rescriptis, in 6. vbi Pontifex reprehendit quosdam beneficiarios, quod officium precum, propter quod beneficium datur, omittent: & ex Concilio Lateranen. sub Leone X. sess. 9. §. Statuimus; vbi priuantur fructibus, qui officium diuinum non dixerint. Ratio est, quia iure naturali quisque tenetur ad officium, propter quod beneficium datur: atqui omne beneficium Ecclesiasticum datur propter officium, in quo regulariter comprehenduntur preces canonicæ; vt patet ex communi sententia Doctorum, & praxi Ecclesie.

Dixi regulariter, quia sunt quedam beneficia, quæ ex sua institutione ad preces illas non adstringunt, sed ad aliquas alias; vt sunt quedam Præposituræ & aliqui Personatus & aliqua Præstimoniam, quæ non requirunt quotidie nisi Horas B. Virginis, vel 5. Pater noster & Aue Maria, vel semel Psalmum Miserere: His tamen exceptis, omne beneficium iure communi annexum habet onus horarum canonicarum. vide Nauar. de oratione cap. 7. num. 27. & 28. & in Enchirid. cap. 25. num. 103.

Petes, Ex quo tempore incipiunt obligari?

¹⁶⁷ *Quando incipit hæc obligatio.* **R**esp. Certum est non obligari à tempore præsentationis vel electionis; quia per hæc nondum habent dominium, seu ius in re. Nauar. cap. 7. De orat. nu. 29. docet eos obligari ab eo tempore, quo per collationem & acceptionem, vel per institutionem, aut confirmationem incipiunt habere ius in re, & beneficium incipit esse ipsorum: ex illo enim tempore debentur illis fructus, etiam si nondum possessionem acceperint. Ibidem refellit sententiam eorum, qui putant eos non teneri ante captam possessionem. Hæc sententia Nauarri est rationi & Iuri valde conformis.

Altera tamen, quod non teneantur ante captam possessionem, est probabilis, eamque tradit Flaminius Parisius Romanus lib. 1. de resignatione beneficiorum quaestione 9. num. 13. vbi dicit hanc opinionem esse veriorum, & crebriorem, & in praxi obseruari. Ratio esse videtur, quod sæpè ante initam possessionem ius sit incertum, & multis modis possit impediri, qui primum se produnt quando capienda est possessio. Crediderim tamen hanc sententiam non debere intelligi de iis, qui per inductionem differunt possessionem, vt Horas non recitent; sed solum de iis, per quos non stat quod minus eam capiant: quia fraus nemini debet patrocinari.

DVBITATIO XXXI.

Quæ excusent beneficiarium à precibus horarijs. & quæ non excusent.

Loquor de illis, qui non sunt in sacris Ordinibus.

¹⁶⁸ *Causæ excusantes à lectione horarum.* **R**espondeo Primò, Excusari eos, qui nec per se, nec per suos, vltos fructus percipiunt, nec percepturi sunt; si per eos tamen non steterit quod minus sint percepturi; vt docet Nauarrus supra, Caietanus v. Horarum canonicarum omisso, & alij Doctores communiter. neque enim beneficiarij ex sua vel Ecclesie intentione se obligant ad officium, nisi persoluantur eis stipendia sustentationis, propter quæ illam obligationem susceperunt. cessante enim stipendio ministri, cessat obligatio ministri.

Secundò, Probabile etiam est excusari eos, qui valde parum recipiunt; vt si beneficium sit adeò tenue vt non habeat supra octo aureos. Ita tenet Sotus lib. 10. quæst. 5. art. 3. quem sequuntur multi recentiores, & fatetur Nauar. supra cap. 7. n. 27. multos viros pios & doctos ita sentire: quamuis ipse cum plerisque contrarium teneat. Probatur Primò, Quia qui aliarum deseruit, de aliarum viuere debet, iuxta Apostolum 1. Corinth. 9. ac proinde qui Ecclesie seruit, de eius prouentibus viuere debet: atqui beneficiarij Ecclesie seruiunt: ergo beneficium tribuere debet saltem bonam partem moderatæ sustentationis; alioquin non censetur viuere de Ecclesia. Hoc argumento probat Pontifex cap. Cum secundum Apostolum. 16. de præbendis, eos, qui ordinantur, debere alii ab Ecclesia. Secundò, Isti beneficiarij non obligantur ratione ordinis, vt suppono; sed tantum ratione mercedis, quam accipiunt: atqui non videtur rationabile, vt is, qui solum septem vel octo aureos accipit pro mercede, ad tantumdem obligetur, ad quantum qui centum. Tertio, Qui nihil accipit, ad nihil tenetur: ergo similiter qui parum, non tenebitur ad rotum. Quarto, Quia, vt ait Caietanus, v. Beneficiorum multiplicatio, beneficium adeò tenue vt non sufficiat ad sustentandum ministrum, non est beneficium, nisi imperfectè, cum non possit sana ratione institui vt vnum sit in vnus stipendium. quod confirmatur ex cap. Is cui. 19. de præbendis, in 6. vbi beneficium insufficientis habetur quasi non esset beneficium. Vnde mihi videtur probabile, eum non teneri ad quotidianum penium precum canonicarum, cuius beneficium est adeò tenue vt non suppediet bonam partem tenuis sustentationis, v. g. 15. vel 16. aureos. Sentio tamen, omnes qui aliquid percipiunt, aliquoties teneri per annum, v. g. festis & Dominicis, prout ratio dictauerit: non enim par est vt fructus aliquos percipiant, & numquam officium recitent; neque etiam vt ob tam exiguos fructus obligentur quotidie; sed vtendum *benignè*, & moderandum iuxta piam Ecclesie mentem.

Tertio, Non excusari beneficiarium à precibus primo & secundo anno, eò quod fructus beneficij horum annorum in quibusdam Ecclesiis debeantur fabricæ vel decessori mortuo, vt notat Nauarrus cap. 7. num. 30. rum, quia debetur ei dimidia pars fructuum, prout Ioannes XXII. de-

P p 2 clara-